

(/users/anne-klara-baehr)

**Af Anne Klara Bæhr
(/users/anne-klara-baehr)**

Skribent
15 sep.17

ANMELDELSE

ONEIRON AF LAURA LINDSTEDT (/ANMELDELSER/ONEIRON-AF-LAURA-LINDSTEDT)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/oneiron-af-laura-lindstedt&title=Oneiron%20af%20Laura%20Lindstedt)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/oneiron-af-laura-lindstedt&status=Oneiron%20af%20Laura%20Lindstedt)

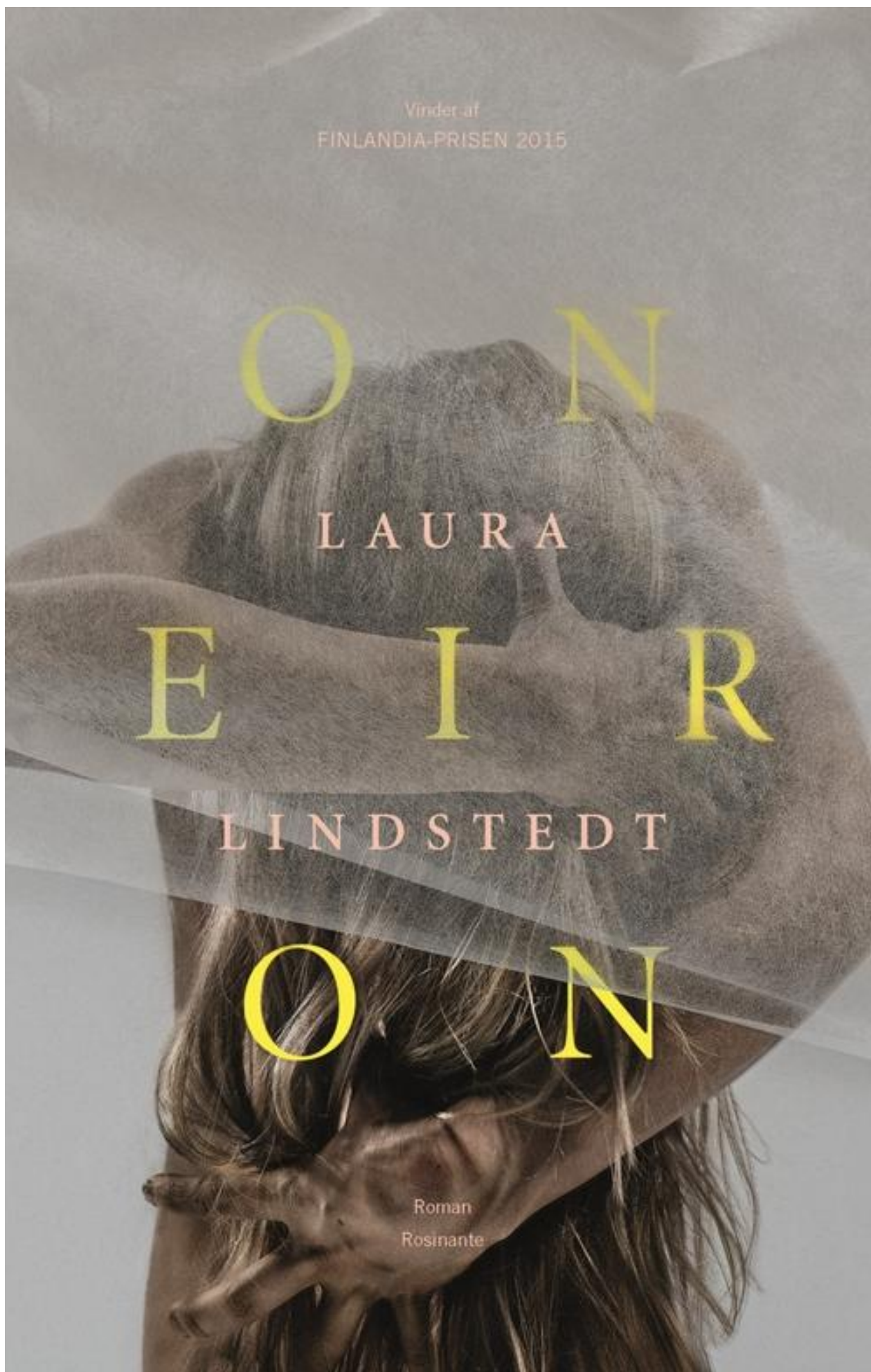
[u=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/oneiron-af-laura-](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/oneiron-af-laura-lindstedt&title=Oneiron%20af%20Laura%20Lindstedt)

[url=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/oneiron-af-laura-](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/oneiron-af-laura-lindstedt&status=Oneiron%20af%20Laura%20Lindstedt)

[lindstedt&title=Oneiron af Laura Lindstedt\)](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/oneiron-af-laura-lindstedt&title=Oneiron%20af%20Laura%20Lindstedt)

[lindstedt&status=Oneiron af Laura](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/oneiron-af-laura-lindstedt&status=Oneiron%20af%20Laura%20Lindstedt)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/oneiron%23comment-form) eller opret en konto (/user/register?destination=/boeger/oneiron%23comment-form) for at skrive kommentarer

Fascinerende og gribende fortælling om syv kvinder, der mødes i dødsøjeblikket. Kollektivromanen balancerer smukt mellem det surrealistiske og det realistiske.

Syv kvinder mødes i et i hvidt rum i sekunderne lige efter deres død. De syv kvinder ankommer en efter en fra forskellige steder i verden og kender ikke hinanden, men alligevel forstår de hinandens sprog. Vi møder dem i deres skæbnetime, i tiden lige op til døden, som de husker, mens de ikke har nogen erindring om selve dødøjeblikket. Man fornemmer, at de alle har lidt en voldsom død, og at de på den ene eller den anden måde har været ofre for en mand.

Kvinderne er: Shlomith, amerikansk-jødisk performance kunster, der lider af anoreksi, Polina, belæst russisk bogholder, der er alkoholiker, Rosa Imaculada, brasiliansk alenemor, der har modtaget et donorhjerte fra en ung mand, Nina, fransk overklassefrue, der venter tvillinger og hvis mand er utro, Wlbgis, ensom hollandsk kvinde, der lider af strubekræft, Maimuna, smuk og naiv senegalesisk kvinde, der drømmer om at blive model og Ulrike, østrigsk teenagepige, der står ved begyndelsen af livet.

Det er en kollektivroman, hvor vi på skift følger kvinderne og får deres historier, men Shlomith er omdrejningspunktet, og hun bliver en slags hovedperson. Hendes anoreksi har overtaget hendes liv, siden hun var helt ung, og det hun først tænker på, da hun er død, er den mad, hun nu ikke behøver nægte at indtage. Hun bruger sin anoreksi i sin provokerende performative kunst og kæder anoreksien sammen med jødedommen. Et af bogens afsnit er hendes forelæsningsperformance 'Jødedom og anoreksi'. Vi får også en detaljeret beskrivelse af de strenge regler i den israelske kibbutz, hvor hun boede med sin mand i 1970'erne. Her fik hun to børn, som hun måtte forlade.

Bogens første del foregår i det hvide rum og har mange drømmeagtige sekvenser. Der er mange filosofiske betragtninger, men ind imellem bliver bogen grotesk morsom, som da kvinderne forsøger at lave et rum af de ting, der har i lommerne og deres tøj omkring Wlbgis' røde paryk, der fungerer som pejs. I anden del, der er langt mere realistisk, får vi at vide, hvordan kvinderne rent faktisk døde, og de syv afsnit afsluttes med avisartikler, dødsannoncer og et enkelt stillingsopslag. Her kunne man næsten forvente, at der stod: Baseret på virkelige hændelser.

Laura Lindstedt leger både med sproget og formen, således at det på sammen tid bliver en fuldstændig surrealistisk fortælling om dødsøjeblikket og en realistisk fortælling om kvinders situation forskellige steder i verden. Hun bruger mange indskud, som hun sætter i parentes, og der er mange citater, som ikke er oversat, men som man på en eller anden måde alligevel forstår. Oneiron er det græske ord for drøm, og beskriver fint den drømmeagtige tilstand i det hvide rum.

Det er lidt tankevækkende, at den kinesiske forfatter Hua Yu har skrevet om det præcis det samme tema som Laura Lindstedt i sin nyeste bog Den syvende dag (<http://www.litteratursiden.dk/anmeldelser/den-syvende-dag-af-yu-hua>). Hvad får to forfattere i hver sin ende af verden til at tage netop dette tema op? Laura Lindstedt er nomineret til Nordisk Råds Litteraturpris for 'Oneiron'.

Oneiron er en dybt fascinerende bog og noget at det bedste, jeg længe har læst.

Bøger af Laura Lindstedt